Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

ØRNHØJ KIRKE

1915 - 7. november - 1965

AAGE ANDERSEN

ØRNHØJ KIRKE GENNEM 50 ÅR

1965
VESTJYDSK TRYKKERI, HOLSTEBRO

ØRNHØJ KIRKE

(Mel.: Mægtigste kriste)

Kirken på bakken, egnens samlingsmærke,
knyttes vi til med hjertebånd så stærke.
Tonerne kalder klokkens kendte mæle:
Kommer, I sjæle.

Ydmyge vil vi ind i kirken træde,
hente af ordet tugt og trøst og glæde,
frydeligt toner der til orgelklangen
menighedssangen.

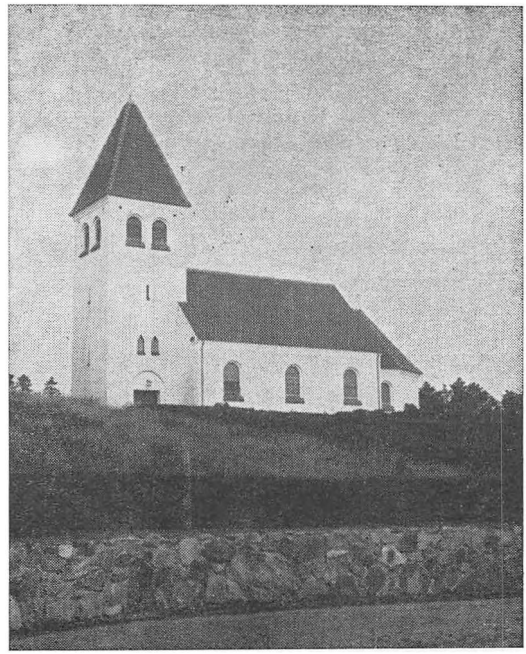
Op til dens font vi vore små mon bære,
og i dens ly vi gemmer vore kære,
pusler så nænsomt i dens stille have
om deres grave.

Kranset af mørke graner, smuk at skue,
kirken sig tegner klart mod himlens bue.
Ofte vi frydes midt i hverdagsvirke
over vor kirke.

Når denne glade stemning vi fornemmer,
give da Gud, vi ikke takken glemmer,
men lad vor tak en frugt af glæden være,
Herren til ære.

Jensine Madsen

Kirken på bakken

JA, ET KØNNERE STED kunne man da heller ikke anbringe den. Og smuk ser den ud med sine hvide kalkpudsede sten og røde tegltag, rigtig typen på en dansk landsbykirke. Langt borte fra kan den ses. Og langt kan man se ud over egnen, når man sidder på bænken foran kirken. En ung kirke med sit halve sekel, men et spand af år for den, der har været kirkegænger det meste af dens tid. De klangfulde klokketoner, der netop fra dens høje stade har lydt fuldtonende ud over kirkesognet, kalder til fest og sorg, melder om at slægt skal følge slægters gang. Sådan vil den blive ved at kalde med sine klokker og ved menighedens salmesang – ved dåb og nadverbord, kalde på enhver, der regner kirken for sit åndelige hjemsted og er indlemmet som et barn af kirken. Her vil stadig ordene lyde – Herren velsigne din udgang og din indgang. – Ligesom kirken altid har haft tilhørere, ønsker den, der skriver disse linier og bringer kirken sin lykønskning, at det næste halve sekel må fortsætte i samme gode spor. Selv om det passer, at kirken som bygning kun er et barn endnu, så passer det dog også som institution, – at kirken den er et gammelt hus, står om end tårne falde, og at den som seklerne går, stadig vil kalde på gammel såvel som ung.

Fhv. menighedsrådsmedlem.

Ørnhøj Kirkes historie

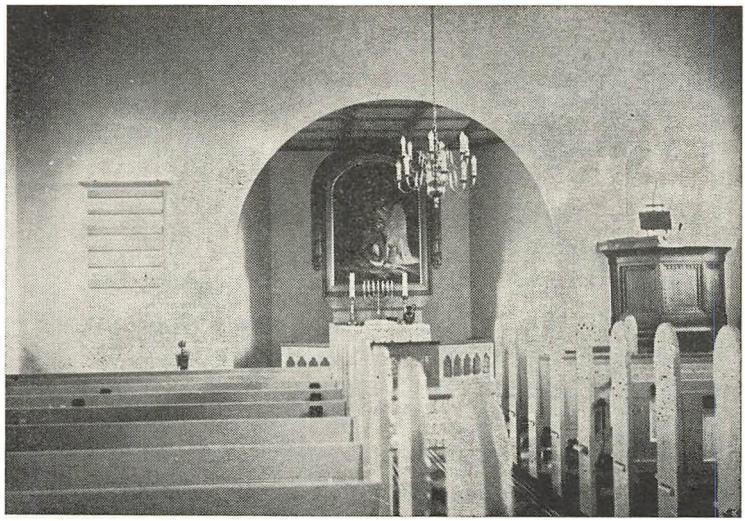
DEN 11. JUNI 1906 indbød menighedsrådet for Nr. Omme til et sognemøde angående kirkebyggeri i sognets nordlige del. Kirkebyggeriet vedtoges enstemmigt, og et udvalg bestående af Anton Madsen, St. Halkjær, Jens Jakob Andersen, Askov, Jens Møller, Skråstrup, Peder Svendsen, Skråstrup, Kristian Kjærgård, Gravers Larsen Kjærgård og Lauridts Sinkjær blev sat til at arbejde videre med sagen.

Udvalget kom i kontakt med arkitekt Ahlmann, København, og den 16. januar 1907 indsendtes andragende til kirke- og undervisningsministerium om bevilling til en ny kirke i den nordlige del af Nr. Omme sogn.

29. august samme år havde udvalget et møde med biskop G. Koch, og det blev bestemt, at kirken skulle ligge på den lille høj, som kaldtes Ørnhøj. Grunden til kirken blev skænket af Else Halkjær, Ll. Halkjær.

Den 4. maj 1914 forelå en bevilling på finansloven på 18.500 kr. til bygning af Ørnhøj Kirke. Byggesummen var imidlertid 20.350 kr. Ved frivillige bidrag kom der imidlertid ca. 5000 kr. ind, således at der udover det manglende beløb, blev et vedligeholdelsesfond på 3000 kr.

Byggeriet blev overdraget snedkermester Kjær-Petersen, Ørnhøj, og den 7. oktober 1914 blev grundstenen nedlagt. Den 8. september 1915 var der afleveringssyn. Provst Petersen, Ringkøbing, skriver ved denne lejlighed: Synet fandt, at arbejdet ved kirken i alle dele var solidt og godt udført. Kirkerummet er lyst og hyggeligt og gør i sin helhed et smukt og tiltalende indtryk. Den 15. november 1915 kan man læse følgende i Ringkjøbing Dagblad om Ørnhøj Kirke: Den tager sig smuk ud, som den ligger der på bakkeskråningen med stænkpudsede, hvidkalkede mure og sit røde tegltag. Gennem tårnets søndre side kommer man ind i kirken, hvis indre gør et lyst og venligt indtryk. Væggene er lysegule forneden og hvide foroven med frise under loftet. Over skibet er der malede borter, over koret er loftet stukkaturarbejde. Prædikestolen og forsiden af alterbordet er af teaktræ. På alteret ser man to messinglysestager, skænket af to dansk-amerikanere P. og A. Mouridsen, St. Spåbæk, samt en syvarmet lysestage. Endvidere en smuk kalk, skænket af fru Else Refsgård, en håndsyet alterdug, syet og skænket af kvinder i Ørnhøj og en lysekrone, skænket af Th. Mouridsens enke. Alterbilledet er skænket af Svend Madsen og forestiller „Jesus i Gethsemane". Det er malet af Carl Bloch og er kopieret af A. Moe. Under korbuen står en smuk døbefont af granit, skænket af Anton Madsen, St. Halkjær. Orglet, der er leveret

af orgelbygger Sørensen, Horsens, er sat op over pulpituret. Oppe i tårnet hænger en klokke med inskriptionen: Kommer til Gud. Fra tårnets glughuller er der en sjælden smuk udsigt over det stærkt bakkede landskab med grønne felter mellem lyngbakkerne.

Den 7. november 1915 oprandt indvielsesdagen. Det var dejligt vejr, og der var feststemning over den store forsamling, der fyldte kirken. På slaget 11 ankom den gejstlige procession med biskoppen, amtmanden, provsten og herredsfogden i spidsen, fulgt af præster i ornat bærende de hellige kar og bøger. – Biskop Koch talte først over ordet: Søger først Guds rige. Derefter læste provst Petersen, Ringkøbing, pastor Jensen, He, pastor Bach, Holmsland, og pastor Øllgård, Velling, hver et afsnit af Biblen i forbindelse med den forestående højtidelige handling.

Da oplæsningen var forbi, trådte biskoppen frem og indviede kirken i den treenige Guds navn og velsignede prædikestolen, døbefonten og alterbordet til brug for menigheden. Ligeledes ønskede han velsignelse over de unge, der skulle bekræftes i deres dåbspagt, over brud og brudgom samt alle, der i denne kirke ville søge hvile for deres sjæle.

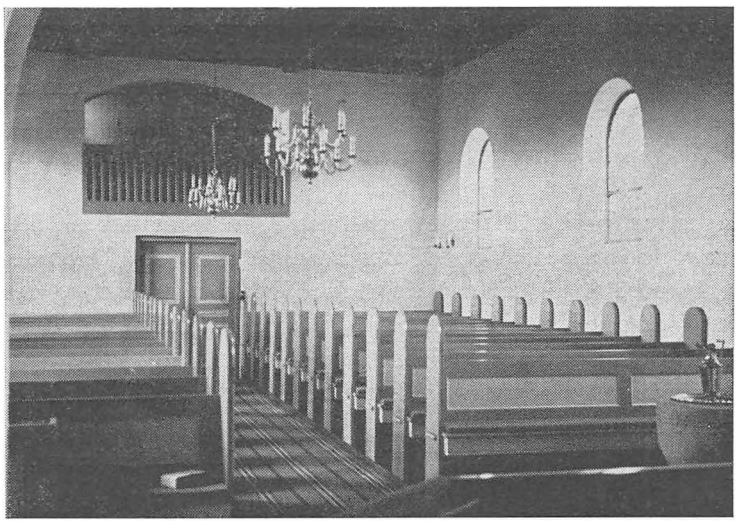
Derefter prædikede pastor Magnusson, Brejning, over ordet: Gid alle Herrens folk var profeter.

(Uddrag af jubilæumsskriftet fra 25 års jubilæum).

Ved gudstjenesten prædikede biskop Scharling, Ribe, ud fra Pauli brev til Fillipi 2. kap. 14–16: Gør alle ting uden knurren og betænkeligheder, for at I kan blive Guds udadlelige børn ...

En norsk biskop har udgivet en bog, der hedder „Spændingens land", udtalte biskoppen bl. a., og dette udtryk kan vi passende anvende om verden i dag, men i særlig grad om Guds menighed, da vi er borgere i to verdener. Her på jorden har vi menigheden til at kalde på os, men alligevel siger apostlen, at vor verden er i Himlen. Vi synger jo også: Så rejse vi til vort fædreland. Apostlen Paulus henviser til pladsen i Himlen, men siger samtidig: Glem ikke, at dit kald, din opgave er hernede, sålænge du skal blive her. Dit borgerskab er i Himlen, men dit kald er på jorden, for her har Gud brug for dig som himmellys. Og han trænger til dig nu i al det mørke, der hersker. I skal bringe håb i en håbløs tid, vidende om, at vi har en Gud til frelser. Når vi hører det som et kald til hver af os, må vi nok spørge om, hvordan det skal gå til. Paulus siger to ting derom. For det første skal det gøres derved at fremholde livets ord, det ord, som magter at sprede lys i mørket. For det andet siger han, at vi skal vise os som himmellys i verden. Hvordan skal det da være muligt, når vi har så meget mørke i hjertet. Svaret herpå ligger i noget andet, nemlig Jesu ord: Jeg er Verdens lys, den, der følger mig, skal ikke vandre i mørke.

Det er jo netop dette også denne kirke, der er en af de yngste i den store

søskendeflok af kirker, vil hjælpe os til. Her er Han selv til stede, her vil Han drage alle syndere ind i samfund med sig.

Derefter talte kirkens første præst, pastor Kaj Fønns-Jørgensen, der gik ud fra Johs. Åbenbaring kap. 7: Derefter så jeg en stor skare, som ingen kunne tælle ...

Disse ord er særlig knyttet til denne dag, udtalte pastor Fønns-Jørgensen, idet det jo var på Alle helgens dag, at kirken blev indviet. Det var med en følelse af dyb taknemmelighed mod Gud og mennesker, at jeg måtte være med her i dag, og jeg takker for, at jeg måtte være med til at dele 11 år med jer. Det er en fredstid, vi takker for, men jubilæumsdagen falder i en hård tid. Men netop i denne tid gælder ordene fra Gud: Uden mig kan I slet ingenting gøre. Vidnesbyrdet i denne tekst er skrevet ned ikke for jordiske mennesker, men dem, der har vundet sejr. Vil der ikke komme hindringer for os? Jo, det vil der, men så tænker vi på Gud og lammet, der sidder på tronen, og vi kan trygt stole på de ord, Jesus sagde: Dødsrigets porte skal ikke få magt over min menighed. Gud kan ikke blot frelse, men han kan også bevare dem, han har frelst.

(Efter referat fra Ringkjøbing Amts Dagblad).

Om aftenen var der samlet cirka 250 mennesker for at deltage i festen på hotellet. Der var dækket smukke kaffeborde både i salen og på scenen samt i tilstødende lokaler. Da lærer Lovmand også holdt 25 års jubilæum som kirkesanger, blev han hyldet både ved tale og gaver. Pastor Viggo Sørensen bød på menighedsrådets, skolekommissionens og sognerådets vegne velkommen til den store forsamling. En særlig tak rettedes til biskop Scharling og Ørnhøj kirkes første præst, Fønns-Jørgensen, fordi de var kommet til stede – samt en lykønskning til dobbeltjubilaren lærer Lovmand. Der blev nu drukket kaffe, hvorefter pastor Sørensen holdt festtalen. Han understregede heri den heldige hånd, de mænd havde haft, som forårsagede, at kirken netop kom til at ligge på dette sted, hvor den nu ligger, og takkede menigheden, fordi den kom trofast søndag efter søndag. En stor tak blev lærer Lovmand til del, fordi han som kirkesanger bidrog til den gode kirkesang, der altid var i Ørnhøj kirke.

Derefter tog biskop Scharling ordet og bragte sin lykønskning til Ørnhøj menighed med de 25 år. Biskoppen kom bl. a. ind på den udvikling, der skete på de vestjyske egne – at samtidig med opgangstiderne, tog også kirkebyggeriet til, idet der i hans funktionstid var bygget 3 kirker og om kort tid ville den fjerde være færdigbygget. Når det således i den korte periode var bygget

4 kirker, var det ikke alene den økonomiske fremgang, der var årsagen, men ligeså meget dette, at mennesker på disse egne trængte til at samles og til at høre kirkeklokken ringe ud over sognet. Biskoppen sluttede sin tale med ønsket om, at Ørnhøj kirke måtte blive ved at være genstand for kærlighed og dyb respekt og drage flere og flere. Et åndeligt hjem, hvor man møder vor Gud og Frelser. Et blandet kor under ledelse af lærer Bonde Nielsen, Grønbjerg, underholdt forsamlingen med smukke sange. Sangkoret var flankeret af unge piger i hvide kjoler, der stod fanevagt. Efter at mange havde taget ordet for at bringe deres lykønskning både til kirke og kirkesanger, sluttede pastor Sørensen med en kort andagt. Da havde festen varet i 4 timer.

G. A.

Uddrag af menighedsrådets protokol

Ved gennemlæsning af menighedsrådets protokol får man det indtryk, at rådets opgaver i tiden op til 1950 har begrænset sig til budget og fordeling af, hvad der er indsamlet i kirken.

Dette må vel først og fremmest skyldes, at kirken endnu var ny, men vel også depressionsårene i trediverne – der var simpelthen ingen penge til f. eks. udsmykning af kirken. I krigsårene lå alt jo stille, men så fra 1950, hvor højkonjunkturen og den dermed større pengerigelighed sætter ind, begynder man også på forskellige forbedringer i og omkring kirken.

Ændringer er der dog sket forinden. Således kan man i protokollen læse, at der indføres særkalk i 1942. I forbindelse hermed lod man afholde et menighedsmøde. På menighedsmødet var der flertal for særkalkens indførelse, og det blev så vedtaget den 26.-6.-1942.

I 1943 får man indført kirkegårdskort.

Den store afstand og befolkningstilvæksten bevirkede, at man i 1947 vedtog, at konfirmandundervisningen for Ørnhøj kirkedistrikt skulle foregå i Ørnhøj missionshus.

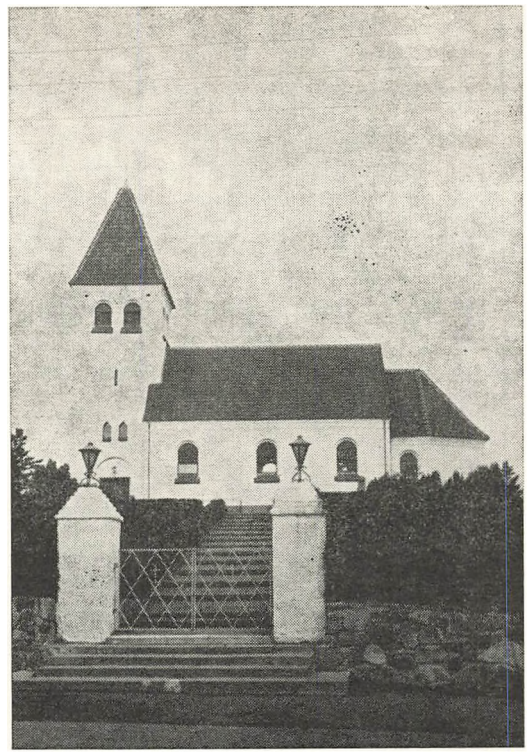
I 1950 får man lampetter og nye lysekroner til kirken. Lampetterne er skænket af lærerinde, frk. Thomsen, Nørhede, og lysekronerne af lærerinde, frk. Akselbo, Askov.

I 1951 får man opsat høreapparater i kirken.

Samme år lavede nogle damer i Ørnhøj med fru skrædder Sand i spidsen en ny bort til alterdugen.

I 1955 indsender menighedsrådet følgende ansøgning til sognerådet:

Menighedsrådet har vedtaget, at der bygges et lighus, og det tillader sig at forespørge sognerådet, om det kunne tænke sig at financiere planen, så lighuset bliver bygget uden for kirkens grund. Dette vil, efter menighedsrådets

Ørnhøj kirke set fra den sydlige indgang

mening, gøre det langt billigere end om der skal bygges på kirkens grund.

Svaret fra sognerådet var negativt. Man læser ikke noget om hvorfor, men må vel antage, at sognerådet har ment, at skulle der bygges lighus ved Ørnhøj kirke, så skulle der også bygges ved Nr. Omme kirke, og så ville det blive for dyrt.

Menighedsrådet gav imidlertid ikke op og sendte den 29. sept. 1955 et skitseforslag udarbejdet af arkitekt Draiby til godkendelse i stiftsøvrigheden.

Den 23. novbr. 1956 forelå tegninger og beskrivelse fra arkitekten, og 6. maj 1957 et overslag på kr. 17.780. Man ville søge financieringen ordnet gennem stiftsmidlerne. Desuden havde man et tilbud på et privat lån.

Den 26. aug. samme år forelå endeligt tilbud. Man kunne låne 12.000 kr. af stiftsmidlerne og akcepterede det private lån på kr. 6000. På menighedsrådsmødet den 6. december 1957 kunne der så gives grønt lys for arbejdets påbegyndelse.

Ved mødet den 6. febr. 1961 havde rådet et tilbud fra Nordisk Ventilator

Co. om varmeanlæg til Ørnhøj kirke. Man enedes om at undersøge, hvordan man i Vorgod var tilfreds med el. opvarmning. Faldt oplysningerne heldige ud, ville man lade installatør B. Kamp, Ørnhøj, give tilbud på et anlæg.

Den 9.-3. samme år havde menighedsrådet et møde med installatør Kamp og arkitekt Draiby i kirken for at bese forholdene.

Den 17. april forelå et tilbud fra installatør Kamp på kr. 14.614. Menighedsrådet besluttede at modtage tilbudet, såfremt arkitekt Draiby kunne godkende plan og tilbud.

Den 6. juli forelå imidlertid et forslag fra arkitekt Draiby om en større restaurering i forbindelse med installeringen af varme. Man enedes i menighedsrådet om, at sagen skulle fremmes, og de fornødne lån fra stiftsmidlerne samt et evt. statstilskud søges.

På mødet den 2. febr. 1962 blev nedsat et byggeudvalg, som sammen med arkitekt Draiby skulle sørge for, at arbejdet snarest kunne tage sin begyndelse. Udvalget kom til at bestå af følgende: Mourids Halkjær, L. Th. Halborg, Chr. Pedersen og Chr. Thomsen med sidstnævnte som formand. Følgende håndværkere fik arbejdet overdraget: Maler Laugesen, murerm. A. Madsen, tømrerm. Helge Møller, snedkerm. Chr. Thomsen, installatør B. Kamp og blikkenslager Hansen, Vildbjerg. I maj samme år blev kirken lukket og restaureringen påbegyndt.

Restaureringen blev temmelig omfattende. Således blev taget lagt om, gulvet brækket op og et nyt lagt. Tømmer blev skiftet ud, loftet isoleret, alterpartiet hævet, ligesom der kom nye døre og vinduer. Murene udvendig blev behandlet, el. varme blev indlagt, og til sidst blev hele kirken malet, så den i dag giver et lyst og venligt indtryk. Udgifterne blev i alt kr. 111.685,71. Pengene har menighedsrådet skaffet dels gennem statstilskud dels gennem lån i stiftsmidler og bank. Statstilskud er på kr. 40.000, lån i stiftsmidler til 4 % p. a. er på 50.000 (intet kurstab). Restbeløbet er lån i Ringkjøbing Landbobank.

I forbindelse med restaureringen anskaffede menighedsrådet hynder til alle bænke. Nogle damer fra Ørnhøj har syet et nydeligt tæppe, der nu ligger foran alteret.

Nogle beboere i Ørnhøj rettede i begyndelsen af 1962 en skriftlig henvendelse til menighedsrådet om et kirkeblad. Menighedsrådet kontaktede menighedsrådet i Nr. Omme ligesom kommunens kirkeligt interesserede kredse blev kontaktet. Resultatet blev, at man i foråret 1964 kunne udsende det første nummer. Kirkebladet bliver sendt til alle beboere i kommunen.

Parti af kirken set fra indgangsdøren

På kirkegården og omkring denne er der også i de senere år foretaget forbedringer.

Der er således foretaget regulering ved kirken i forbindelse med Timvejens regulering. I referatet fra menighedsrådsmødet den 10.-9.-1959 vedtog man istandsættelse af hegn omkring kirkegården. Senere blev der lavet stendige foran kirkegården, ligesom parkeringspladsen blev asfalteret. En ny kirkegårdslåge er blevet skænket af frk. Akselbo.

Gravstenene fra sløjfede grave, som nærmest lå henkastet i det ene hjørne af kirkegården, er blevet pænt anbragt på en dertil indrettet plads bag lighuset. Ved kirkegårdens østre side er opkørslen blevet planeret og istandsat.

Kirkens betjening

Som tidligere omtalt var pastor Fønns-Jørgensen kirkens første præst. Pastor Fønns-Jørgensen virkede som sognepræst i Nr. Omme i 11 år – fra 2. april 1916 til aug. 1927.

Den 4. dec. 1927 blev pastor E. Bang indsat som sognepræst i Ørnhøj kirke. Pastor Bang virkede her til maj 1935.

Efter pastor Bang kom vor nuværende sognepræst, pastor V. Sørensen. Pastor Sørensen blev indsat den 24. nov. 1935, og vil således ved kirkens 50 års jubilæum have virket ved denne i 30 år.

Den første organist ved Ørnhøj kirke var lærer Stefansen, Askov skole. Lærer Stefansen var organist til nytår 1923. Fra 1. april 1923 overtog førstelærer Rindom, Askov skole, stillingen, og virkede som organist til okt. 1949. Den 1. sept. 1950 blev førstelærer Tjørnild, Askov skole, organist. Førstelærer Tjørnild virkede ved kirken i 11 år til 1.-10.1961. Fra okt. 1961 har vor nuværende organist, førstelærer Bonde-Nielsen, Nr. Omme skole, overtaget stillingen.

I jubilæumsskriftet fra kirkens 25 års jubilæum bemærker førstelærer Lovmand med en vis stolthed, at mens der har foregået udskiftning af såvel præster som organister og kirkebetjente, så har dette ikke været tilfældet med kirkesanger. Lærer Lovmand filosoferer i den forbindelse over „arbejdets strenghed". Hvad enten det nu skyldes, at kirkesangerens arbejde er blevet strengere eller noget andet gør sig gældende, skal ikke kunne siges, men i al fald er billedet omvendt for de sidste 25 år. Mens der således kun har været 1 præst og to kirkebetjente (Kyndesen nåede at holde 25 års jubilæum), så har der fundet en ret livlig udskiftning sted af kirkesangere. Det kan nu imidlertid ikke lægges førstelærer Lovmand til last, for han holdt ud i 37 år til august 1952. Efter førstelærer Lovmand blev sønnen, førstelærer Johs. Lovmand ansat som kirkesanger. Førstelærer Johs. Lovmand passede ved siden af lærergerningen sit theologiske studium og er i dag sognepræst på Mors. Førstelærer Johs. Lovmand fratrådte stillingen juli 1956. Pastor Krag var det følgende år vikar i Nørhede skole og bestred i denne periode kirkesangerhvervet. Fra september 1957 fik lærer K. Lauridsen, Ørnhøj, stillingen og er fortsat i denne.

Kirkens første kirkebetjent var husmand og gartner Mathias Andersen, der holdt ud til 1918. Fra 1918 til 1923 varetog husejer Kjeld Madsen hvervet. Efter ham fik træhandler A. Chr. Damgård pladsen og passede gerningen til oktober 1937. Fra 1. oktober 1937 til 1. oktober 1963 var Alexander Kyndesen kirkebetjent. Kyndesen nåede således den 1. oktober 1962 at holde 25 års jubilæum. Den 1. oktober 1963 blev vor nuværende kirkebetjent Chr. A. Nielsen ansat.

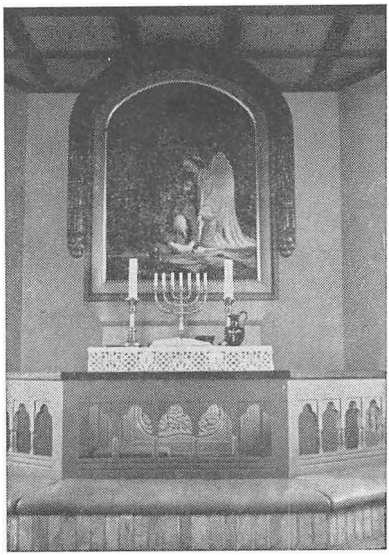
Kirkens første værge var Anton Madsen, St. Halkjær. Anton Madsen var kirkeværge til sin død den 8. oktober 1932. I Anton Madsens sted blev Ene-

vold Hammelsvang valgt. Hammelsvang havde hvervet til valget i 1934. Fra 1934 til 1945 var Mourids Spåbæk kirkeværge. Mourids Spåbæk afløstes af Rahbæk Pedersen, der bestred hvervet til 1953, hvor han afløstes af Jens Bjerg, der havde hvervet til 1961. Fra 1961 har Mourids Halkjær været kirkeværge.

At nævne de mange menighedsrådsmedlemmer gennem de 50 år vil føre for vidt, men det kan måske have sin interesse at blive præsenteret for det første menighedsråd, der bestod af: Svend Chr. Svendsen, Math. Andersen, Marinus Stefansen og Peder M. Pedersen.

Sognepræsten har altid været formand – og er det endnu. Menighedsrådets øvrige medlemmer i jubilæumsåret er: Chr. Thomsen, Mourids Halkjær, L. Th. Halborg, M. E. Nedergård, Thomas Jensen og Aage Andersen.

Hvor elskelige er dine boliger,
Hærskarers Herre!
Af længsel efter Herrens forgårde
vansmægted' min sjæl,
nu jubler mit hjerte og kød
for den levende Gud!
Ja, spurven fandt sig et hjem
og svalen en rede, hvor den har sine unger
- dine altre, Hærskarers Herre,
min konge og Gud!
Salige de, der bor i dit hus,
end skal de love dig.
Sela.

(Salme 84, 2-5)

Kære Ørnhøj kirke.

Nu du fylder 50 år, vil jeg gerne sende dig en hilsen. Først ønsker jeg til lykke med dagen. Man kan ikke se på dig, at du er så gammel, men du har jo også gennemgået en foryngelseskur for ikke så længe siden. Du kunne nok ønske, at jeg, din ledsager i snart 30 år, også kunne få en lignende fornyende omgang, dog, der må jeg skuffe dig, det lader sig ikke gøre. Men ud fra de mange år har jeg så meget, jeg gerne vil sige dig.

Du véd det godt, for jeg har jo så ofte sagt det til dig, men nu skal det skrives. Søndagen før, vi fik hinanden i hånden, var jeg i Ribe, der gav den gamle biskop mig nogle ord og ønsker med på min vej. Som udgangspunkt brugte han ordene, der står over dette brev. Med dem i sinde kom jeg til dig – og underligt, som de ord har levet gennem årene. Gennem dem alle har jeg fået lov at kende Guds velsignelse i den gamle biskops ord og ønsker. I mange slags vejr og med mange slags sind er jeg kommet til dig. Du var den samme, og du havde dette forunderlige over dig, der hedder: Guds bolig. Sådan har det været for mig gennem de mange år, og hvor er jeg taknemmelig for det, jeg fandt i dig, og jeg kan føje til: hvor har jeg også ønsket, at andre måtte få lov at finde det samme. Har de ikke, så er det i hvert fald

ikke din skyld. Kære Ørnhøj kirke! Altid er du med i mine tanker, når jeg synger: Vor Fader, tak for hvad vi fandt i dine helligdomme. Så hav du nu tak for den lange tid, vi har fulgtes med hinanden. Af hele mit hjerte ønsker jeg dig Guds lykke og velsignelse på din vej, og at mennesker, der kommer til dig, til alle tider må finde: Hvor elskelige er dine boliger, Hærskarers Herre!

Din taknemmelige

Viggo Sørensen.

Kirken

(Mel.: Lover den Herre)

Gud i dit hus er der læ for de farlige vinde,
Satan forsøger med verdslighed os at forblinde.
Men i dit hus
synker hans anslag i grus,
han for Guds ord må forsvinde.

Oppe ved fonten du åbner din favn for de spæde,
giver dem hjemret og adgang til himmerigs glæde,
og ved din ånd
tager du barnet ved hånd,
så det blandt torne kan træde.

Herlige skjul for de trætte og ængstede sjæle,
som ved dit ord – i din menighed længes at dvæle.
Styrke og mod
næres ved nadverens bord –
Gud, du al tungsind kan kvæle.

Og når med sorg vore kære til graven vi bærer,
lyser opstandelsens håb – se kun op – du os lærer.
Højt over vang
samles de frelste engang
evigt dit navn der de ærer.

Kr. Lovmand.

Oplysninger, der er brugt ved tilrettelæggelsen af jubilæumsskriftet, er hentet dels fra jubilæumsskriftet ved 25 års jubilæum, dels fra menighedsrådets protokol.

En tak til frk. Akselbo, lærer Lovmand og pastor Sørensen for råd og hjælp i forbindelse med udarbejdelse af jubilæumsskriftet. Billederne er fotograferet af lærer Kleinstrup.

Aage Andersen.